

متن پرسش

سلام: خدا قوت از متانت و صبر و دلسوزی، از شما شنیده‌ایم. در سخنرانی‌های اخیر دیدم که تاکید دارید تحت عنوان ویژگی‌هایی از شخصیتی که گویا می‌خواهد راهی که در این تاریخ، منظورم تاریخ انقلاب اسلامی است، را طی کند. معنای ظاهری اش مشخص است. این‌ها گویا در تفکر مد نظر شما لازمه طی این راه است و گویا اراده کننده این راه با عزمی که دارد این‌ها را در خود می‌یابد. پس اکتسابی و راهی همچون راهی که دروس اخلاق می‌نمایانند نیست. همان‌طور که تاکید چند سال پیش شما به ایثار و معانی گوناگونش بود و تفکر در تاریخی که پیش آمده ایثار همه‌جانبه را هستی‌اش و شدنش می‌یابد و خود را در آتشش می‌اندازد. داشتیم به متانت و صبر و دلسوزی فکر می‌کردم و اینکه چگونه ممکن می‌شود برایم و دیدم که اصلاً معانی‌اش را نمی‌فهمم. گفتم پرسشی برایتان در باب معانی‌اش بفرستم و با شما درمیان بگذارم، که دیدم این‌ها شاید وقتی ظهور می‌کند که عظمت راهی را که امام اشراقشان شد و رهبری روندهی آن هستند، را باید به وجدان درک کرد و صرفاً تصمیم داشتن به کسب این خلق و خو‌ها راه به جایی نمی‌برد. الغرض این و شما و حرفی که باید به میان بیايید. یا علی

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: چه خوب در سطور آخر کلام‌تان متذکر امری هستم که باید در بستر حضور در اوصاف «متانت»، «دلسوزی» و «صبر» حاضر بود. حقیقتاً همین‌طور است که اگر انسان با نظر به حضور در تاریخ انقلاب اسلامی، آینده را مدّ نظر آورد که آینده‌ای فوق‌العاده مهم است، عملاً شخصیتی پیدا می‌کند با ملکات «متانت»، «دلسوزی» و «صبر». امری که بحمدالله رهبر معظم انقلاب نماد کامل آن هستند و حاج قاسم سلیمانی آینه‌نمایش آن. و هایدگر در بحث گلاس‌نهایت به خوبی متوجه آن می‌باشد

<https://lobolmizan.ir/leaflet/۱۳۶۲?mark=%D۹%۸۸%D۸%A۷%D۸%B۱%D۸%B۳%D۸%AA%DA%AF%DB%۸C> . موفق باشید